

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“
izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:
Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.
Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila
se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 117.

Maribor, dne 4. oktobra 1911.

Letnik III.

Naš akademični naraščaj.

Zopet so bruhnile naše srednje šole sto mladeničev in zopet so pogoltnila naša akademična društva jih sto. Za število se ne gre, ali jih je bilo pri pi-ki toliko ali več, gre za tisto značilno, ne čisto ne-tragično kretnjo, s katero tak mož zapre za seboj vrata ozkega, z mučnim zrakom napolnjenega vzgojišča in seže po kljuki vseučiliščne poslušalnice, na katere vnanjih vratih je pribit židov in nemčev ko-leg. Komaj 60 dni tvori odmor, v katerem zagradi fantja domovine in ga drži si proti obrazu: Ali me še poznaš. Stariši: ali še veš, da smo tvoja opora. De-kle: pač še nisi pozabil, kar si obljubil?

To je tako. Oktober priurumeni, kovčeg je za-klenjen in z dokumenti svojega rojstva in z izpriče-vali svoje profesije v notranjem žepu sukne stopi na peron. Kdor ga je še srečal, ga pozdravi, od tisočih se še poslovil ni.

Dva meseca res ne zadoščata, da se mož za-čuti na svojih tleh, prav zave zopet enkrat skrivno-stnih vrednot domovine in ljudi, ki so njeni. Iz gim-nazijske osme do inštitucij je res prekratka pot, ko vendar leži ob njej vse nezgruntano bogastvo in vsa posvečena revščina rodne grude. Zato prireajo stari društveniki ob prihodu brucev v društvenih prostorih vsprejemna predavanja, ki se jim ne more zatajiti tendenca, jarki prehod oblažiti, takorekoč zasenčiti blesteče mejnike, ki stoje tam med dvema dobama.

Nevarnost, da se kar v prvem letu mladi aka-demik izdomovini in iznarodi, čeprav ga danes že vsak plačat in vsaka vstopnica spominjata na poti-sočeren energije narodnostnega boja, je tako velika, da se čutimo dolžne, o tej priliki zagrabiti iz akade-mičnih naših vrst par tipov takega odtujenega, ne-razumljivega, slovenskega študenta, par tipov, ka-kršen da ne bodi naš mladi inteligent, če hoče kedaj biti član slovenske razumniške družbe.

Prvi tak tip je „klubovec.“ Mimo mirnega in zloznega znanstvenega dela hlepeč po senzaciji, pla-ne nepremišljeno v kak klub. Francozinje se zbirajo v kavarnah ob francoskih ilustrovanih listih, ob ča-ši absinta, in gladka zveneča konverzacija je njih življenjski ideal. Ker so zelo male in zofe dunajskih kavarn zelo mehke, zvonijo z nogami pod mizo in se smejejo na „i“ ali nosni „en“, kar da razgovoru ne-popisno lahek in graciozen ton. Kdor stopiš v to dru-

žbo, se neusmiljeno pogreznesh v mamljivi dekt fran-coske kozerije, mimo katere ti ne ostane niti ena pristna slovenska misel več v možganih.

Angleški klubi obožujejo Roosevelta in se zgra-zajo nad avstrijsko higijeno. Pri vsprejemalnem izpi-tu te vprašajo, kdo da je doslej dosegel rekord v zrakoplovstvu in s katerim športom se peča ruski car.

Židovski klubi stikajo za kulisami gledišč, in-tervivajo v garderobah koncertnih dvoran in z vs-trajnostjo tega obskurnega rodu mašijo nabrane no-vo, tne delikatese v predale dunajskih dnevnikov. De-struktiven židovski dovtip belj njih borno dušno hra-no . . .

Poznali smo takega „klubovca.“ Ko je po petih letih prišel prvič v Ljubljano, je najprej prašal, ali ni kakšna Francozinja prašala po njem . . .

Drugi tip, ki ga mislimo, je „organizator.“ Ka-kor je vsako organizatorično delo navsezadnje strogo umsko delo, pri nas se je pripetilo, da je vzbudilo v tem ali onem neukrotljivo strast. Vsi naši veliki mla-dinski organizatorji vedo, kako daleč se da urediti masa in da ni mogoče strogo mimo individualitet ra-čunati z glavami kakor narednik računi s svojimi možmi. In dalje, da se položeni organizacijski red ne razlega v brezkončnost. Spominjamo se moža, ki je v vseučiliščnih počitnicah organiziral doma 100 mladih ljudi, kot bi pihnil. Poučna predavanja, stro-kovni tečaji, zanimivi zleti, knjižnica, celo skupno kosilo in diletantski oder. Stvar je tri tedne tekla ka-kor namazana, na mah pa se je ustavila in zdrobila. Iz knjižic, ki so ležale ob tem polomu razmetane tu-intam, smo sprevideali, da ni poznal „organizator“ ne slovenske, ne hrvatske, ne češke literature, temveč samo svojo, reprezentirano v 6 litografiranih zvezkih, iz „kronike zabav“, da je „organizator“ odklonil za svoj oder vse slovenske igre po vrsti in končno do-ločil tovariša tegaitega, da navlaš v ta namen spiše igro, ki bo nosila pečat njihove organizacije že v napisu, in iz mnogih drugih drobtcev, da je ob najstrožji disciplini dušni razmah bil tako mal, da je bila doba treh tednov, katere je vstrajal v organi-zaciji mladi mož, naravnost samozataja in junaštvo.

Če zmislmo na težave, s katerimi se bori mlad akademik prva leta svojih študij spriču toliko dušev-nih smeri in ciljev, nam je težko, a ko se domislmo nekaterih fantastnih osebnosti naše razumniške dru-

žbe, se čutimo vezane, povdarjati krepko in brez od-nehajanja, da potrebujemo ne le inteligenten, temveč tudi zdrav in slovenski inteligenten naraščaj.

Vojska med Italijo in Turčijo.

Turško-italijanska vojna je v vojaškem oziru ja-ko zanimiv dogodek. Tek te vojne in njen končni iz-ide ni tako siguren, kakor si ga predstavljajo Italija-ni in kakor so ga slikala razna časnikarska poročila. Na eni strani se mora pritrčiti, da ima Italija na morju brezpogojno premoč. Drugače je pa, če se pri-merja obe armadi na suhem. Ako bi imela Turčija približno tako močno in tako dobro brodovje, kakor Avstrija, bi italijanska ekspedicija v Tripolis bila naravnost brezumna. V tem slučaju bi turška arma-da, ki, to se lahko trdi, vsaj ne zaostaja za italijan-sko, ako bi bila zbrana na albanski meji, tvorila re-sno nevarnost za italijansko kraljestvo. Italija bi mo-rala zbrati vse svoje moči, da bi se zamogla ubra-niti grozeče invazije od strani Turčije in ne bi ime-la več ne veselja in tudi ne zmožnosti za prekmorske pustolovščine.

Naj sledi kratek pregled obeh armad:

Turška armada šteje v mirnem času 45% bata-ljonov pehote in lovcev (z 138 oddelki s strojnimi pu-skami), 6% bataljonov pehote na konjih, 39% polkov kavalerie, 341 gorskih baterij, 30 stotnij težke polj-ske artilerie; razven tega razpolaga tudi s pijonir-skimi, brzobavnimi, železniškimi, trenskimi in sani-tetnimi četami; v zadnjih letih je bilo pod orožjem najmanj 250.000 mož, najtrže pa še dosti več.

Italijanska armada je pa bila zadnja leta težko več močna kot 225.000 mož, njena največja moč se ce-ni na 280.000 mož, seveda v mirnem času.

Italijanska armada šteje v vojnem času: 356 bataljonov, 147 šv. dronov, 225 baterij, 12 kolesars-kih oddelkov; razven tega razpolaga tudi s tehnični-mi, trenskimi in trdnjavskimi četami. Moč armade v vojnem času (brez črne vojske) se ceni na 600.000—650.000 mož.

Turška armada se deli na štirinajst armadnih vojev in v celoti na 43 divizij, italijanska pa na ava-najst armadnih vojev z 25 divizijami.

PODLISTEK.

Dežnik.

(Konec.)

Doktor je gledal za njo, dokler jo je zamogel videti.

„Ljubka deklica!“ si je mislil.

Stal je, da je bil ves bel od snega in pozabil je, da je dežnik oddal.

Ivanka pa je bila, kakor v nebesih.

Petindvajset kron, ki jih je sama zaslužila! Le ta bo razumel obetke deklice, ki si mora sam s svo-jimi rokami denar služiti.

Staro, ljubo pohištvo je rešeno — za mamico je zopet kupila okrepčujočega vina in čokolade — in zdravnika bo lahko plačala, tudi potrebna zdravila bo lahko kupila.

Ljubi Bog je uslišal njeno molitev. Kako sreč-no se je čutila Ivanka! S kakim veseljem bo začela takoj jutri novo delo!

Seveda, če ne bi bilo dobrega, prijaznega dok-torja, bi ji bil težko plačal trgovec tak znesek, sedaj se zdi mladi slikarici, da je gospod mlad — da, celo lep.

V kakih dvajsetih minutah je prišla domov.

Previdno, da ne bi vzbudila ali prestrašila ma-tere, odprla je vrata, razprostrla izposojeni dežnik, in ga postavila v kot. Moker klobuk je obesila na klin, jopico na naslonjalo, male galoše pa je dejala v kuhinjo.

Čuden, votel glas se je zaslišal iz sobe.

„Si ti, Ivanka? Si vendar tukaj, ljubljanka? Gotovo si premočena, lačna? Oh, da ne morem vsta-ti! In pri tem slabem vremenu! Se celo dežnika ni-mamo —“

„Saj ga imam, mamica!“

Pogumen odgovor je gospo, uradniško vdovo, vznemiril.

„Dežnik imaš?“

Ivanka je odprla steklenico vina, nalila koza-rec, ga ponudila bolani materi in pokleknila pred postelj.

„Vino?“ je vprašala začudeno gospa Melanija.

„Vino! Ivanka, otrok! Kako zamoreš kupovati drago pijačo? V tej stiski . . .“

A Ivanka je objela mater in jo poljubila.

Gospa Melanija, blesta, lepa gospa, štiridesetih let, sedela je nekako omotena vsled vnetja rebrne mreže, v starem naslonjaču. Zvesto in ljubeznjivo je prenašala s poštenim, dobrosrčnim možem veselje in križe — največkrat križe.

Od šesterih otročičev je ostala najmlajša, — Ivanka.

Začudeno je gledala gospa ljubljeno hčerko.

Sedaj ji je Ivanka podala šopek belih cvetk in ji začela pripovedovati vse do pičice; kako je cvet-lice kupila in kako ji je starka zaklicala: Bog vam daj srečo! O molitvi v cerkvi sv. Filipa apostola, — kako je potem hitela, da bi prodala skrivaj narejeno sliko. O skopem trgovec je pripovedovala Ivanka za-čuden materi, ki ji je le dve kroni obljubljal za tru-dapolno delo, kako ji je skoro srce zastalo od strahu — kako je skoro že vsako upanje zgubila, — ko je kupil mlad gospod „doktor“ njeno delo kot umetnost.

„Mlad doktor?“ je vprašala gospa.

„Da — mlad, prijazen gospod — ki mi je na-zadnje ponudil svilen dežnik — zunaj je razprostrt dežnik — po katerega, je rekel, da bode jutri sam prišel.“

Sedaj ni pomagalo nič. — Mati je hotela vse vedeti.

„Toda, Ivanka! Od neznanca dežnik vzeti, mu povedati naslov — če bi bil to kak zapeljivec — v velikem mestu je polno slabih ljudi —“

Ivanka je odločno zmajala z glavico.

„Doktor — zapeljivec!? Ne, mamica, to ti naj ne dela skrbi! Te poštene, modre oči ne morejo kaj slabega nameravati! Prepričaj se sama, ko pride ju-tri! In mamu in sestro ima tudi — saj ga trgovec pozna —“

Gospa Melanija se je čudila, kako živahno in goreče zagovarja njena hčerka neznanca, take še ni videla svoje Ivanke.

„In sedaj sem zopet pogumna in imam veselje do življenja!“ je rekla Ivanka. „Kako pridno bodem delala! Se poučevala bom slikarstvo — jutri dam o-glas o časopise, boš videla, sedaj se mi bo vse po-srečilo, kajti Bog, Najdobrotljivejši, je uslišal mojo prošnjo!“

Kako hitro se vzbude v sreah mladina nađe in upanja!

Po veselem razgovoru in mali večerji, kakorš-ne pa že dolgo niste imeli, je prinesla Ivanka poko-j-nega očeta „Sveto pismo“ na pisalno mizo.

Ivanka je odprla in brala:

„Prositi in prejeti boste! Išcite in našli boste! Trkajte in se vam bo odprlo!“

„To sem brala danes zjutraj, draga mamica, predno sem začela svoje delo! Zaupajve torej, da bo Bog moje delo blagoslovil, da te morem ozdraviti in pokrepiti!“

Ljubeznjivo je spremila Ivanka mater k po-čitku.

Danes bo tudi ona — Ivanka — lahko brez skr-bi spala.

Ko je ugasnila luč v svoji sobici in je počivala na blazinah, ji je prišlo na misel:

„Kaj, ko bi pa doktor planinske rože sestri ali celo kaki drugi podaril!“

Ta misel ji je pa vzbudila neko čudno vznemir-jenost.

A kmalu je zahtevala narava svoje pravice. — Ko je Ivanka odmolila svoje očenaše, je zaspala in prav živahno sanjala — o velikem, rudečem dežniku,

Seveda še misliti ni, da bi zamogla Turčija celo svojo armado vporabiti za vojno v Evropi. Trije voji so nastanjeni v Armeniji, kjer morajo biti zmiraj na straži proti ruski meji, kajti Rusom ne morejo Turki zaupati, posebno ker se v zadnjem času govori, da bo Rusija zasedla turške obale ob Črnem morju, da dobi tako garancijo za vojno odškodnino od časa turško-ruske vojske leta 1878—1879.

Tudi jako močne čete v Yemenu in Hedži ne pridejo v poštev, ker Arabci še sedaj ne mirujejo.

Vse eno bi pa še Turčiji preostalo za vojno v Evropi 27 pehotnih divizij in 8 konjeniških brigad in istotako veliko število rednih bataljonov, skupno torej 650.000 mož.

Turčija okupacije Tripolisa ne bo mogla preprečiti, ker je na morju popolnoma brez moči; po suhem pa ne more poslati čet vsled prevelike oddaljenosti, in vsled velikih nevarnosti, katere bi prestalo vojstvo pri korakanju preko velikanskih afriških puščav.

Tudi to je sigurno, da Italija ne bo upala v Albaniji uveljavljati svojih interesov, ker tukaj ji je Turčija preveč močna, pa tudi z Avstrijo bi prišla navskriž, ker ta ne bi mirno gledala, da bi Italija rogovilila po Adriji.

Razburjenje sultana.

Pri selamliku dne 30. septembra, ki je izpadel mirno, brez manifestacij, kakor se je pričakovalo, je sultan zbog prečute noči izgledal zelo blede in potrto. Posebno se je opazilo, da je proti svoji navadi šel brez pozdrava mimo dostojanstvenikov. Sultan je rekel članom kabineta: Moje oči naj ne vidijo več nobenega člana tega kabineta, ki je spravil na mojo glavo toliko nesrečo.

Italija se je že dolgo pripravljala za napad na Tripolis.

Turški konzul v Genovi, Jusuf Zai beg, je izjavil napram nekemu časnikarju sledeče: Zagotavljam Vas, da se je Italija že leta pripravljala na to, kar je sedaj izvršila s tem, da je v Tripolisu utihotapljala orožje. Ne smem Vam povedati vira, a ko sem bil še generalni konzul na Malti, je bilo tam že znano, da ima Italija v Tripolisu tajne zveze in da je klet tamošnjega italijanskega zavetišča napolnjena z orožjem in streljivom. Naša dežela se nahaja že 3 leta v perijodi prerojevanja. Ravno v trenutku, ko se hoče dvigniti, nas napade Italija. Mi bomo tepeni, to vedo Italijani, ker kaj hočemo s 14.000 možmi, katere imamo v Tripolisu? Mi bi mogli poslati 140.000—150.000 mož, a kdaj pridejo tje. K temu pride še oskrbovanje. Tudi bi morali preko Egipta, kar nam bržkone ne bo dovoljeno.

Balkanske države in tripolitanski konflikt.

Grška namerava, kakor poročajo iz Aten, mobilizirati svoje vojaštvo.

V Belgradu je razširjena vest, da je srbski ministrski svet imel dolgo posvetovanje o položaju na Balkanu in presodil vse mogočnosti, ki lahko nastanejo iz italijansko-turškega konflikta.

Iz Berolina poročajo: Velesile so baje odločile, da store v slučaju, da bi v Atenah in v Belgradu res začeli z vojnimi pripravami, vse korake v A-

izpod katerega so gledale modre oči doktorjeve — nazadnje je začelo grozno snežiti in njen novi prijatelj jo je potegnil pod svojo svileni streho — in dolgo sta potovala pod dežnikom — dolgo — vedno —

Drugi dan ni bilo za pičico boljše, kakor prejšnji dan, vendar je bila Ivanka tako vesela, kakor že dolgo ne. In kako se ji je mudilo sobo natančno pospraviti...

Bo li prišel — zavodjo dežnika? Nazadnje je pa bilo treba misliti tudi na kuhinjo. Ivanka je bila ravno namenjena, da bo spekla za mater malo mesa, ko se odpro vrata — trkanje je preslišala.

Pri vratih se je pokazal lastnik dežnika.

Med tem, ko se je mala kuharica prestrašeno zganila, ji je ušel fižol iz predpasnika po tleh.

Najprej ji je pomagal fižol pobirati. Potem je ostal eno urico pri materi in hčeri, in čudno! V nedeljo je prišel dvakrat in potem vsak dan.

Šlo je, kakor brzovlak! Naslednjo sredo je prišla rujavo-kodrasta gospodična v njeno stanovanje, ostala je pri njih prav dolgo in je prišla slednjič z roko v roki z Ivanko zopet ven, kjer sta se za slovo poljubili in se posestrili.

Seveda so sosedje vse te dogodke z zanimanjem opazovali.

Slednjič je prišla tudi elegantno oblečena, sivo-lasa gospa k Ivankini materi, ki je tukaj hotela videti „slatko dekletce“ in jo dobiti za svojega ljubega sina Pavla.

Mala umetnica, dasi revna, kakor cerkvena miška, se je gospej občinski svetnici takoj prikupila; doktor si pa hoče po novem letu ustanoviti svoj lastni dom, kjer pa še manjka žene.

Svete božične praznike so skupaj praznovali. Ker gospa Melanija ni mogla doli, so prišli novi sorodniki k njej.

Pod zeleno, okrašeno, zlata se lesketajočo jelko je nataknil gospod doktor svoji „nevestici“ zaročni prstan. V teku šestih tednov bo poroka.

Pobožna nevesta pa je stala pod duhtečo jelko, sklenila roke in šepetala:

„Ti preljubi Zveličar v nebesih — si kom sem si pač toliko srečo zaslužila?“

tenah, v Belgradu, zlasti pa na Cetinju, da te balkanske države ne izrabijo sedanjega težavnega položaja Turčije.

„Frankfurter Zeitung“ poroča iz Aten, da je izjavil grški ministrski predsednik, da bo Grška pazno zasledovala razvitek dogodkov na Balkanu, da pa sama ne bo dala povoda za komplikacije. Vendar pa mora Grška izrabiti sedanji položaj. Posebnih vojaških priprav Grška ni storila, pač pa je že pred meseci pomnožila garnizije na meji proti Makedoniji in Epiru.

Ne vojna, marveč vojaška akcija.

„Matin“ prinaša oficiozno italijansko noto glede albanških dogodkov. V tej noti povdarja Italija, da svojega sedanjega razmerja proti Turčiji ne smatra kot vojno, marveč samo kot vojaško akcijo. Tudi ne bo italijansko brodogradništvo napadalo turških vojniških ladij drugod, kakor ob afriški obali, marveč se bo držalo popolnoma v defenzivi. Italija tudi ne namerava nikjer drugod izkreirati vojaštva, kakor samo v Tripolitani.

Vojna poročila in borza.

Na borzi na Dunaju so dne 3. t. m. vrednosti vsled optimističnih poročil poskočile in je bila tudi kupčija živahnejša. Tudi orijentske vrednosti so dobile višji kurz.

Z bojišč ni poročil.

Dne 3. t. m. je nastal glede vesti z bojišč velik odmor. V političnih krogih mislijo, da kaže to, da se je situacija preobremenila na boljše. Faktično je cela Tripolitani odločena od mednarodnega prometa, in je izključeno misliti, da bi prišla od tam kaka obvestila. Vse pomorske kabelske zveze s Tripolitani so pretrgane in edino v Rim prihajajo še natančnejša poročila. Ker pa je evropska javnost neugodno sprejela poročila z bojišč, najbrže italijanska vlada vse te vesti zadržuje.

Avstrijska nota balkanskim državam.

Avstrijska vlada je izdala na vse balkanske kabinete noto, v kateri pravi, da perhorencira vsak konflikt na Balkanu. Sama se hoče držati popolnoma korektno in se izogniti vsemu, kar bi dalo najmanjši povod za komplikacijo na Balkanu.

Trozeva v nevarnosti.

Dunajski diplomatični krogi so zaradi nastopa Italije pred Prevezo zelo v skrbeh in nevoljni na zveznico. Vse vevlasti so svetovale Lahom, da naj puste Albanijo pri miru. O položaju piše „Wiener Allgemeine Zeitung“, ki more izhajati zgolj z vladno pomočjo:

„Razlogi, ki jih navaja Italija za akcijo v Jadranskem morju, ne drže. Dvomimo, da bi kdo veroval, da se Italija boji, da izkree Turčija svoje vojaške oblačke obrežju. In to tem manj, ker zavzema Turčija dosežaj popolnoma korektno stališče. Priznati moramo, da se turška vlada izogiba vsega, kar bi moglo izzvati Italijo. Turško prebivalstvo se obnaša popolnoma korektno. Italija nima zato nikakega povoda za bojne akcije v evropskih morjih. Avstro-Ogrska, ki ima obsežno trgovino na Levanti, ne more mirno trpeti, da se ta moti. Pričakuje se, da Italija svoje operacije na Jadranskem morju kmalu konča, in to tembolj, ker Italija odločno zanikava, da bi bila izkrecala vojake pri Prevezi.

Premirje med Turčijo in Italijo?

Listi poročajo, da se je turška vlada vsled zadržanja balkanskih držav odločila, brez pomoči kakke tretje vlasti pozvati Italijo, da sklenete vojno premirje. Med tem se naj vršijo mirovna pogajanja in sicer na podlagi italijanskega ultimatum.

Turčija bi se za tem zadovoljila s samo suvereniteto sultana čez Tripolis in z odškodnino, katero bi plačala Italija.

Italija bi pa pritrdila zvišanju colnine, seveda pod tem pogojem, da kasira davke, ki odpadejo na italijanske podčitanike.

Pričakuje se še odločitev mladoturškega komiteja v Solunu.

Nemčija nadaljuje s svojo posredovalno akcijo, vendar dosežaj še ni prišla do nobenega uspeha. Ostra obsodba postopanja Italije od strani londonskega lordmajorja.

Lordmajor se je izrazil napram nekemu zastopniku lista „Zeit“ sledeče: Grozno je, da je mogoče, da eden narod drugemu tekom 24 ur napove vojno. Razočarujoče je, da se krščanska dežela, po dvatisočletnem obstoju krščanstva, povrne k barbarstvu in krvoprelitju. Italija sicer lahko reče, da se je dostikrat pritožila, toda nobenega zaščeneja ni dobila.

Toda kot zastopnik principa, da se morajo rešiti mednarodni konflikti po razsodišču, moram obsojati vsako deželo, ki nenaadoma stavi zahteve in jih hoče takoj s silo izvesti. Upam, da bom še doživel, da bodo brodograditve vseh narodov se spremenila v narodno policijo, ki bo samo za to tukaj, da bo kaznovala krivico, kjerkoli se bo godila.

Slovenci in deželno gospodarstvo.

(Piše dr. IVAN BENKOVIČ.)

(Dalje.)

Statistika sama govori jasno. Od 3062 šolskih razredov na Štajerskem odpade na Spodnji Štajer 1069 = 34,9%, samo na Gradec pa 213 šolskih razredov. Od učiteljskega osebja na Spodnjem Štajerju

je 732 (23,9%) Slovencev, 337 (11,01%) Nemcev, torej dobri dve tretjini ste slovenski. Slovenskih šolskih razredov pa je 761, na utrakvističnih šolah jih je 117 in 191 je nemških šolskih razredov (skupno z nemškimi razredi na utrakvističnih šolah), skupno torej 878 slovenskih in 191 nemških šolskih razredov.

Jasno se vidi, da se nemškega in nemško mislečega učiteljskega osebja (nemške šole ne pridejo v poštev) ne nastavlja samo jako radevolje na utrakvističnih, temveč tudi na čisto slovenskih šolah. Od vseh šolskih razredov jih je v prvem plačilnem razredu 1122, v drugem 1487 in v tretjem 453; od teh odpade na Spodnji Štajer na prvi plačilni razred 138 nemških in samo 37 (3,33%) slovenskih šolskih razredov, na drugi plačilni razred 579 slovenskih in 27 nemških šolskih razredov in na tretji plačilni razred 288 (!) slovenskih, a nobeden nemški. Na Srednjem Štajerskem je še 170 šolskih razredov v 3. plačilnem razredu, na Zgornjem Štajerskem pa nobenega! Razmerje v tretjem plačilnem razredu je torej slov. 63%, nem. 37%.

Šolski razredi prvega plačilnega razreda se razdelijo kakor sledi: 520 (46%) na Zgornji Štajer, 418 (37%) na Srednji Štajer in samo 175 (17%) na Spodnji Štajer; a še od teh je samo 37 (3,33%) slovenskih. Razredi drugega plačilnega razreda: 242 (17%) na Zgornji Štajer, 643 (43%) na Srednji Štajer in 606 (40%) na Spodnji Štajer, od teh je 579 slovenskih.

Na eden šolski razred pride na Zgornjem Štajerskem 59, na Srednjem Štajerskem 65 in na Spodnjem Štajerskem 67 učencev; na eden slovenski razred odpade povprečno celo 72 učencev.

Pri razdelitvi plač na različne dele dežele se mora vsled večjih doklad zaračunati za Gradec poseben pridatek. Na podlagi prenehanja po plačilnih razredih (glej peticijo štajerske učiteljske zveze na deželni zbor od septembra 1909, tičejo se uravnave učiteljskih plač, glasom katere dobi učitelj z 18 službenimi leti in z vsemi službenimi dokladi v Gradcu 2500 K, na šoli v prvem plačilnem razredu 2200 K, na šoli v drugem plačilnem razredu 2000 K plačje) dobimo razmerje 1:4, oziroma 1:5.

Točka 20: ženska ročna dela K 21.225, razmerje kakor pri deželno-šolskem fondu.

Točka 21, rubrika 1: Prispevki zapopadeni v točki 19.

Rubrika 2. Obrtne nadaljevalne šole, 30.000 K, na Spodnji Štajer odpade samo ena šestinka, na Slovence pa celo komaj 2000 K. (Poročila deželnega odbora za leto 1909.)

Rubrika 3. Otroški vrtci: skupen izdatek v znesku 4380 K, od katerih odpade na slovenske zavode komaj 10%.

Rubrika 4. Šolske sestre v Algersdorfu: se ne tiče ne Spodnjega Štajerja, ne Slovencev (2000 K).

Rubrika 5. Protestantovska cerkvena občina v Gradcu: nemško (5000 K).

Rubrika 6. Učiteljski pokojninski zaklad v znesku 522.500 K: razdeljen kakor izdatek pod točko 19. Od 454 učiteljskih oseb jih stanuje v Gradcu 140, na Spodnjem Štajerskem 120; od teh je 60 Slovencev. Vpostavljena slovenska kvota je torej faktično veliko manjša.

B. Rubrika 1. Darila in podpore v znesku K 16.400: skupno, nevtržno?

Rubrika 2. Deška ročna dela: detto (1120 K).

Rubrika 3. Šolske sestre v Mariboru: nevtržno, 400 K.

Rubrika 4. Deško zavetišče v Gradcu: nemško, 600 K.

Rubrika 5. Društvo za učiteljska stanovanja v Gradcu: detto, 500 K.

Rubrika 6. Meščansko-šolski kurzi: izdatek v znesku 3200 K, za nemške deželne meščanske šole; nekaj od tega zneska odpade na Spodnje-Štajersko — Celje.

Rubrika 7. Dekliška trgovska šola v Celju: nemško, 4000 K.

Rubrika 8. Zasebna dekliška šola v Celju: slovensko, 2000 K.

Rubrika 9. Učitelji risanja za obrtne nadaljevalne šole: ena šestinka odpade na Spodnji Štajer, 1200 K.

Rubrika 10. Poljudni vseučilišni kurzi: 500 K, skupno (nemško).

Politični pregled.

Preosnova kabineta.

Pri večerajšnji seji barona Gautscha z nemškimi voditelji je prišla na razgovor tudi rekonstrukcija kabineta. Ministrski predsednik je povedal, da bo prišel kabinet dne 5. t. m. nespremenjen v zbornico.

Politične konference.

V ministrskem prezidiju so se vršile dne 3. t. m. velike politične konference. Ministrski predsednik baron Gautsch je konferiral s prezidijem nemškega „Nationalverbanda“ o programu za državni zbor. Ta konferenca se je zavlekla, ker so delali nemški poslanci ministrskemu predsedniku težkoče in vlačili v razpravo zadeve, ki so se pripetile v najzadnjem času.

Program za jesensko zasedanje.

Včeraj dne 3. t. m. so bili pri baronu Gautschu načelniki nemškega „Nationalverbanda.“ Že na drugem mestu poročamo, da se je konferenca vsled po-

stopanja nemških voditeljev, ki za vsako odredbo služijo nevarnost za svoj narodni obstoj, nekoliko zavlekla. Baron Gautsch je predložil svoj program za jesensko zasedanje. Na vrsto ima priti proračun, in eventuelno proračunski provizorij, uredba uradnih plač, postava o vodnih cestah in prvo branje bramborne postavbe. Zvišanje uradnih plač hoče baron Gautsch pokriti deloma s črtanjem v predlogi o lokalnih železnicah, z povišanjem železniških tarifov in z direktnimi davki. Novih indirektnih davkov se ne misli uvesti. Nemški voditelji so navajali razne pritožbe zlasti v narodnostnem oziru. Med drugim so prišle v razgovor razne šolske zadeve, kakor Komen-skyjeva šola. Baron Gautsch je izjavil, da je to povsem upravna zadeva brez političnega ozadja, na katero nima nikakega vpliva. Med razgovori je baron Gautsch tudi povedal, da je prva točka delovnega programa revizija poslovnika. Za tem bo prišlo na vrsto draginjsko vprašanje, pri katerem pa vlada najbrže ne bo prišla z lastnimi predlogi.

Avstrijska notranja politika.

Dne 2. oktobra je bil ministrski predsednik baron Gautsch sprejet v avdijenci od cesarja. V tej avdijenci je prišlo na razgovor več odločilnih notranje-političnih vprašanj. Ministrski predsednik Gautsch je z ozirom na avstrijsko notranjo politiko pozval k sebi voditelje vseh večjih strank.

Češke šole na Dunaju.

Nizjeavstrijsko namestništvo je od dunajskega občinskega sveta sklenjeno zatvoritev čeških šol razveljavilo. Dunajski magistratni gremij je bil sklican k izredni seji.

Med ljudstvom.

Negova.

Za nedeljo dne 1. oktobra je bil naznanjen shod, ki se je vršil po rani sveti maši v naši novi šoli. Prišlo je nad 200 zavednih mož in mladeničev, ki so z vidnim zanimanjem poslušali nad eno uro govor državnega in deželnega poslanca gospoda Franca Roškarja. Slednji je razjasnjeval poslušalcem politični in gospodarski položaj v državi in stanje Slovencev v državnem zboru. Razložil je najzgodim tudi vse vzroke obstrukcije v deželnem zboru ter z ostrimi besedami opisal postopanje nemško-zagrizenega deželnega odbora napram nam Slovincem.

Zborovalci so z navdušenjem pritrjevali govorniku, nakar je predsednik shoda, domači župnik gospod Hole, zaključil lepo uspelo zborovanje.

Sv. Benedikt v Slov. gor.

V nedeljo dne 1. oktobra se je zbralo nad 200 mož po večernicah na zborovanju, katero je priredil državni in deželni poslanec gospod Franc Roškar. Obširno je poročal, kaj se je in kaj se bo še vse delalo in storilo v korist ljudstva.

Zborovalci so izrekli poslancem zaupnico, izrazili so pa tudi dosti prošenj, katere je gospod poslanec obljubil po možnosti zastopati. Ob ½5. uri je bilo lepo zborovanje zaključeno.

Raznoterosti.

Njih ekscelenca, knez in škof g. dr. Mihael Napotnik, bodo v nedeljo, dne 8. oktobra v Šmarju pri Jelšah blagoslovili lepo popravljene kapelice križvega pota na sloveči božji poti proti sv. Roku. Prijatelji sv. Roka in pobožni slovenski romarji ste povabljeni k lepi slovesnosti.

Sodnijske razmere. Če bi se naši sodniki tako vestno držali postavnih določil, kakor se g. dež. sodni svetnik Kronasser poslužuje postave o organizaciji sodišč, utihnila bi marsikatera pritožba proti pomanjkljivemu sodnemu postopanju. Imenovani gospod ima namreč navado, da pri oblici dela že pred zaslišbo strank in prič ošteje udeležence. To se nam zdi popolnoma nepostavno, kakor se nam tudi tako obče-vanje z davke plačujočimi in pravico hotečimi strankami, ki si morajo pustiti največje neuljudnosti praviti v obraz, zdi več kot nepravilno. Če se pomisli, da gospod svetnik tudi z zastopniki in njemu podrejenimi sodnimi praktikanti takisto postopa, tudi optimist poboljšanja tega gospoda iz njega lastne inicijative ne bo pričakoval. Predsednik sodišča je gospod dvorni svetnik Perko — hie Rhodus!

Dr. Rosina v Mariboru je izvoljen v rabsodnišstvo Ciril-Metodove družbe. Upamo, da bo ta izvolitev imela ugodne posledice in bo gospod dr. Rosina primerno energično vplival na Ciril-Metodovo družbo radi mariborskih šolskih zahtev. Dr. Rosina se sicer pri celjski liberalni Zadrugi zvezi ni pokazal za Bog ve kako odločnega, toda mislimo, da se je v tem času spremenilo marsikaj, in tudi dr. Rosina, na boljše.

Nemški naval na naše Primorje narašča. Leta 1900 je bilo v Trstu in v okolici uradno naštetih 8880 Nemcev, leta 1910 pa 9689, na Goriškem l. 1900 3498, leta 1910 pa 4488, v Istri leta 1900 7076, leta 1910 pa že 11.725. Poslednjo številko je povzročil razvoj pujskega pristanišča in raznih obmorskih zbirališč: Opatije, Lovrane, Brijunskih otokov itd. Gore-nje številke smo povzeli iz „Deutsche Erde“, kjer se pritožuje dr. R. v. Pfaundler, da se dosežaj še niso izpolnile naide, ki so si jih Nemci obetali od nove državne železnice. O Italijanih se mu vidi, da postaja

položaj njihove večine v Trstu čezkalje težavnejši ob pritisku slovanske manjšine in priznava, da je mesto izključno navezano na priseljevanje iz slovanske pokrajine, ki ga obkrožuje.

V mariborsko bogoslovnico so vstopili gospodje abiturienti: Arlič Drago, St. Janž na Vinski gori; Čepak Ferdinand, Gornji grad; Guček Karl, Celje; Jarh Konrad, Globoko pri Rimskih toplicah; Jazbinšek Franc, St. Vid pri Planini; Kosi Alojzij, Ljutomer; Krevh Matko, Troblje pri Slovenjgradu; Lendošek Bogdan, Makole; Lorger Evgen, Ljubno; Mesner Ivan, St. Primož pri Muti; Mohar Anton, St. Pavel pri Preboldu; Petrovič Jožef, Pacinje pri Ptuj; Rehar Jožef, Šmartno v Rožni dolini; Safošnik Jakob, Sv. Lovrenc na Dravskem polju; Sternad Miroslav, Sv. Benedikt; Šparl Avgust, Jarenina; Vršič Feliks, Sv. Anton v Slov. goricah; Zmave J., Bočna. V III. letnik je vstopil gospod Anton Bratko- vič iz Kapele.

Nesramnost. Liberalci so vedno in povsod nesramni. „Slovenski Narod“ od dne 2. t. m. poroča o volitvah v okrajni zastop gornjegrajski in mora povedati za njega žalostno novico, da so v skupini občin zmagali naši kandidati. To poročilo spremlja z nesramno žalitvijo ne samo izvoljenih, temveč celega okraja. Pravi namreč, da ni „povsem sigurno, ali znajo vsi (izvoljeni) čitati ali ne“, ker pričakovati ni nič posebnega od ljudi, ki so iz „črnega kota.“ Sicer je pa zmoglost in delavnost kakega človeka povsem irelevantno, če zna pisati ali ne. Mi poznamo mnogokatega liberalca, ki zna prav lepo pisati, pa je pri tem največji falot. Po drugi strani tudi vemo, da je imela „bela“ Ljubljana, še ne dolgo tega, občinskega zastopnika Predoviča, ki tudi ne zna pisati drugega kot svoje ime. Predovič je bil seveda liberalci in radi svojega denarja še celo eden prvih med njimi, a ti pisanja željni liberalni pošteniakovci niso našli na tem nič spodtakljivega. Sedaj pa, ko se gre za naše može, pride takoj vprašanje pisanja na ta-pet. Ne bomo zagovarjali izvoljenih zastopnikov, ker jih itak pozna cela Savinjska dolina kot čudlične može, ki jih vsakdo spoštuje. Samo toliko povemo liberalnim mazačem, da bi lahko na kolenih hvalili svojega po svobodomiselstvu dišečega boga, če bi imeli kaj takih pristašev, kot so možje, ki se jih skuša napadati.

Gospodinjstva šolskih sester na Teharjih pri Celju. Novo šolsko leto se začne dne 3. novembra 1911. Na šoli bodeta dva tečaja. Celoletni traja 12 mesecev; gojenke plačujejo mesečno 30 K za hrano, stanovanje in pouk, ter 10 K vpisnine v začetku šolskega leta. Zimski tečaj traja od dne 3. novembra do dne 1. maja; gojenke v tem tečaju plačujejo mesečno 35 K in 10 K vpisnine pri vstopu. Predmeti, v katerih se na šoli poučuje, so: verouk, vzgojeslovje, zdravjeslovje, spise, računstvo, nemščina, gospodinj-sko knjigovodstvo, kuhanje, šivanje, pranje, likanje, živinoreja, mlekarstvo, svinjereja, perutninstvo, vrtnarstvo, poljedelstvo. V zimskem tečaju se poučuje bolj notranje gospodinjstvo, posebno kuhanje in šivanje poleg drugih predmetov. Prošnje za sprejem se pošiljajo na naslov: Gospodinjstva šola na Teharjih pri Celju, pošta Štore. Prošnjam naj se priloži krstni list, šolsko spričevalo, zdravniško spričevalo, obvezno pismo, da se bodo plačali vsi stroški, da bodo deklice vstrajale, izvemši izvanredne slučaje, cel tečaj v zavodu, izvrševale dela, ki se jim naložijo in se ravna le po hišnem redu. To pismo morajo podpisati deklice in njihovi starši ali varuhi, če niso mogoče deklice že samostojne. Vsaki prosilki se pošlje takoj ko prošnja dospe na zavod, tiskan prospekt, da ve, koliko obleke mora prinesiti s seboj. Na zavodu pa bodo poučevale same nove in izkušene ženske učne moči.

Tiskarski škrat. V zadnji številki nam je tiskarski škrat malo ponagajal. V notici „Slovenska Straža“ se mora glasiti mesto župan gospod Fogač — Pogajč, in mesto bivši župan gospod Vrhnjak — Vrhnjak.

Italijanski letoviščarji bi nam morali biti zgled v narodni požrtvovalnosti. Kjer je le peščica Italijanov, prirejajo po leti veselice v prid Legi nazionale. Taki slučaji so se letos zgodili na Slovenskem, a jih z ozirom na domačine zamolčimo, navajamo pa le za zgled Slovincem.

Letina na Francoskem. Francoski vladni list objavlja glede letine sledeče: Žetev pšenice znaša 87,128.300 q, lani je znašala 86,866.100 q, rž znaša 12,222.250 q, lani 12,197.470 q. Glede ovsu in ječmena se bo pridelek naznanil kasneje. Vsa letina leta 1911 ne bo zadostovala potrebi, ki znaša 108 milijonov hektolitrov, odnosno 123 hl, to je 94,710.000 q, kajti za setev se potrebuje 13 milijonov, za obrtne namene 2 milijona hl. Nedostatek upajo pokriti iz uvozom iz Alžira, Tunisa in tujine. Strokovnjaki trdijo, da primanjkljaj se ne bo dal pokriti in se cene pri vsem tem najbrže ne bodo povišale.

Hmelj. Žatec, dne 29. septembra 1911. Ker je razpoloženje med interesiranimi krogi še vedno mirno, so cene zopet nekoliko padle. Prodalo se je dne-vno 100—120 bal, največ na račun inozemske trgovine. Plačevalo se je 420—425 K za srednji, 425—435 za srednje-dobri, 435—450 za prima hmelj in to za 50 kilogramov. Razpoloženje bo gotovo v kratkem času postalo živahnije, ker bo potreba po hmelju rastla. Na deželi se je za znižane cene dalje kupovalo in se je nekaterim kupcem posrečilo, da so plačevali samo po 400 K. Pivovarne so plačevale za prima goldbah-talerja do 450 K. Lastniki so postali sedaj pri cenah

bolj stanovitni; v rokah ga še imajo kakih 10% letošnj ga pridelka. Končno razpoloženje je popolnoma mirno.

Štajersko.

Studenci pri Mariboru. Vabimo na vinsko trgateg, ki jo priredi Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru v nedeljo dne 8. vinotoka ob 3. uri popoldne v gostilniških prostorih gospoda Šauperla („Zur weissen Fahne“). Na dnevnem redu je godba, šaljiva pošta, šaljivi ribji lov in vinska trgateg. Nastop župana, otvoritev zaporov, nastop stražnikov in trgateg. Vstopnina 20 vin. K obilni udeležbi vabi odbor.

Cezanjevi. Ob dvajsetletnici svojega obstanka priredi bralno društvo v Cezanjevcih dne 8. vinotoka v prostorih gospoda Ivana Slaviča na Kamenščaku malo veselico. Na vspeh je: govor (razvoj društva), petje, tamburanje in gledališki predstavi: „Ne kliči vraga!“ in „Bratranec“, prasta zabava s šaljivo pošto. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina: se-deži 1. vrste 60 vin., 2. vrste 40 vin., stojišča 20 v. K obilni udeležbi vabi odbor.

Brežiški okraj. Dne 15. oktobra se vrši v Brežicah velik mladeniški shod za brežiški, sevniški in sosedne okraje. Govori na shodu državni poslanec dr. Benkovič.

Razgled po svetu.

Velikanska katastrofa v Pensilvaniji. Vsled velikanske povodni se je pri mestu Austin v Pensilvaniji porušil nasip in so se valovi razlili čez mesto, vsled česar je mesto popolnoma uničeno. Zraven tega so cevi za plin počile in česar ni vola razrušila, pa upepeljuje strašen ogenj. Doseđaj so našli 400 trupel, boje se pa, da je najmanj 2000 ljudi izgubilo pri tej velikanski katastrofi svoje življenje. Tudi v Costello je dve tretjini prebivalcev ubitih. Porušenih je tudi veliko število vasi. Katastrofa je prišla popolnoma nenadoma.

Lepa družba. Na ovađbo grofa Stanislava Bro-el-Patra je bil pred kratkim v šlezjskem industrijskem kraju Bielice aretiran grof Maksimilian Mont-delas de Garnerius, vnuk nekdanjega bavarskega mi-nistra istega imena. Sumijo ga, da je član mednarod-ne, dobro organizirane družbe hazardnih igralcev-sleparjev. Bival je navađno v San Sebastijanu ali v Bruselju ter so ga videli v spremstvu lepe ženske, ki jo je predstavjal za svojo soprogo, a je bila v resnici Bella Schuhmann, oziroma Bella Mayer-Brügge-mann. Aretirani grof je ponovnokrat ovakitelja nava-jal k hazardnim igram in navideznim borznim kupčijam, pri čemur je zadnji izgubil 40.000 frankov. Mič-na dama — grofica Montgelas — je hotela grofa Bro-ela tudi pridobiti za mednarodno igralsko družbo, ka-tero vodi „Lady Curzon“ in katere člani zavražajo v igro potnike prvega razreda na železniški progi Moskva—Peterburg. Dne 15. septembra je prišel sle-parski grof Montgelas v Bielice k grofu Broelu, da ga osebno pridobi za svoje načrte. Bil pa je pri tem aretiran. Policija išče tudi njegovega „tajnika“ Eri-ha Bruerja. Aretirani grof, ki si še nađeval tudi do-neče ime „grof Gelay“ in „A. de Garnier“, je znan kot pretkan mednarodni hazardni igralec po celem svetu.

Požrtvovalen kozak. Dovtipno dogodbico o ne-kem ruskem kozaku poroča „Gaulois“: Omenjenega Kozaka je na štepi zalotil silen vihar. V svoji stiski je molil k svetemu Miklavžu ter se zaobljubil, da proda svojega konja in ves izkupiček žrtvuje za sve-če na čast svetemu Miklavžu, sajno če ga ta reši ne-varnosti. Sveti Miklavž je imel usmiljenje z ubogim kozakom in ta je slednjič prišel zdrav in čil domov. Prihodnji dan je pa vzel Kozak petelina pod pazduho, konja pa za uzdo in hajdi na trg. „He, kozaki, kaj pa prodajate?“ so ga vpraševali. „Petelina in konja“, je odgovoril, „toda jaz prodam samo vse skupaj. Za pe-telina zahtevam 200 rubljev, za konja pa 30 kopejk.“ In res se je kmalu našel kupec, ki je radevolje pla-čal zahtevano svoto. Vesel se je vrnil kozak domov in zvest svoji zaobljubi je kupil za 30 kopejk sveč, katere je potem skrbno postavil pred podobo svetega Miklavža in jih njemu na čast prižgal.

Dolgost življenja našega je kratka . . . Uradni „Reichsarbeitsblatt“ prinaša izkaze, kako dolgo ži-vi povprečno človek v Nemčiji. Povprečna starost je 44 let. V Nemčiji so se te številke v zaključnem času znatno zboljšale. Vzlic temu konstatira omenjeni list, da Nemčija še zmerom zaostaja za drugimi deželami. Nas zanima pred vsem to, da Avstrija daleč zaosta-ja tudi za Nemčijo. „Reichsarbeitsblatt“ piše: „Na Švedskem, kjer prebivalstvo živi v posebno dobrih razmerah, živi moški povprečno 50—94 let, ženska pa 53—63 let, torej je povprečna človeška starost za 10 let večja kot v Nemčiji. Za pet let nadkriljuje Nem-čijo Belgija in Nizozemska, za 4 leta Francija in An-glija. Le v Avstriji in Italiji je povprečna starost manjša kot v Nemčiji. List zvrača glavno krivdo te nizke povprečne starosti na veliko umrljivost novoro-jencev. Ta je zlasti velika, ker nimamo nobenega za-konitega varstva za porodnice in ker so stanovanjske razmere še slabše kakor v Nemčiji. Pri nas učka človek povprečno starost 35 let.“

Zahtevajte list Straža!

Hiša se poceni proda v Mariboru, Kernstockgasse št. 6. Več se izve pri upravitelstvu.

Učenec se takoj sprejme v manufakturni trgovini M. E. Šepce, Maribor

Hed. Hobacher, Maribor
samo Grajska ul. Burgg. 2

priporoča slav. občinstvu
solčnike in dežnike ::

belo vezenje in vsa v to stroko spada

joča dela kakor tudi **predtiskarije.**

Popravila hitro in ceno!
Postrežba solidna!

Vage

za vagono, voze (mostne), centimalne, škalo, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.

Pijte samo Tolstovrško slatino.
Naroči se v Tolstem vrhu, Guštanj, Koroško.

Dobro rodbinsko kavo

prideži že mali dodatek „pravega : Francka :“ s kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled svoje nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kakovosti našel je pravi Franck teli priljubljen sprejem v slehernem gospodinjstvu.

LEKAR-NARJA A. THIERRY-BALSAM

edino pristno z zelene usmiljeno sestro kot varstvo znamko. Obilno varovan.

Vsako ponarejenost, posnemanje in prodaja kakšnega drugega balsama s podobnimi znamkami se sodnijsko preganja in strogo kaznuje. Nedosežnega uspeha pri vseh boleznih na dihalih, pri kašlju, hripavosti, žrelnem kašlu, pri boleznih v prsih, pri pljučnih boleznih, posebno pri influenci, pri žolčnih boleznih, pri vnetju jeter in vranice, pri slabem teku in slabi prebavi, pri zaprtju, pri zobobolu in ušnih boleznih, pri trganju po udih, pri opeklinah in in izpuščajih itd. 12/2 ali 6/1 ali 1 gr. specialne stekla. K 5/60.

Lekarnarja A. Thierry-a
samo pristno
centifolijsko mazilo

je zanesljivo in nagotovejšega učinka pri ranih, oteklinah, poškodbah, vnetjih, tvorih, odstranjuje vse tuje snovi iz telesa in radi tega dostikrat na pravi operaciji nepotrebno. Zdravilnega učinka tudi pri starih ranah i. t. d. 2 dozi staneta 3/60 K.

Naroči se: Lekarna k angelju varihu, ADOLF THIERRY v PREGRADI pri ROGATCU. Dobi se v vseh lekarnah in sicer v Mariboru v lekarni W. A. König.

Mnogo denarja

prihrani, kder si nabavi suko in medno blago od trdke

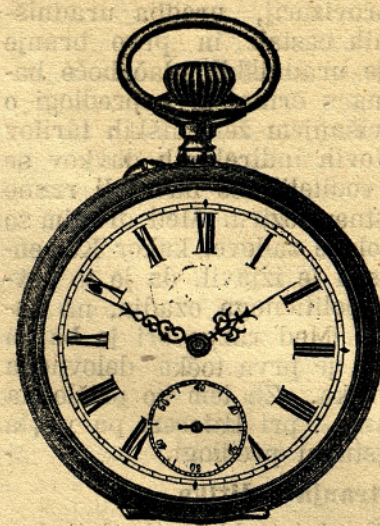
Milica Tomec,

tovarna sukna. Humpolec, Češko.

Vzorci se pošiljajo na zahtevo brezplačno na ogled.

Seladni zastopniki se spremajo.

Slovenci pozor!

Vam ni potrebno naročiti pri tujih tvrdkah, ker pri domačem slovenskem urarju dobite vse in dobro blago.

Zahtevajte poseben cenik za birmo.

Gramofones slov. ploščami iz najboljših tovarn.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš Maribor

Tegethofova cesta št. 39.

Zakaj, moj ljubi, si nahoden?

Meni se kaj takega sploh ne more zgoditi. Prvič imam izvrstno protisredstvo in drugič, si znam hitro pomagati, ako čutim le malo prehlajenja; jaz vzamem zmišljene pristne sodenske mineralne pastile. Kakor hitro obolijo vrat in bronhije vsled nahoda, pomagajo hitro in sigurno sodenske pastile. Zato raj poslušaj moj svet, kupi si v lekarni ali drožeriji škaltjico sodenskih za K 125, pazi pa, da ne dobiš kakih ponarejenih.

Generalna reprezentanca za Avstro-Ogrsko W. Th. Guntzert, c. kr. dvorni dobavitelj Dunaj IV-1., Grosse Neugasse 17.

Nagrobne ograje ::

5 lepo okrašenih vzorcev, iz kovanega železa s prvim prepleskanjem in montiranjem za meter **samo 4.50 K** pri **Karolu Kerth**, ključavničarju v **Mariboru**, Koroška cesta št. 39.

Slikar in pleskar

Prevzamem vsa dela dekoracijske, slikarske in pleskarske stroke, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Mihael Dobravec v Celju
Gospodska ulica 5.

Zdravilišče TOPLICE

na Kranjskem belokrajnska železnična postaja Straža-Toplice.

Akratotherme 36° C; zdravi se z kopelmi in z pitjem vode; izredno uspešno proti protinu, revmatizmu, ischias, nevralgiji, raznim ženskim boleznim. Velik kopalni basen, posebne kopeli in močvirne kopeli: Jako udobno opremljene tujske, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdna okolica. Dobra in vredna restavracija.

Sezona od 1. majnika do 1. oktobra.
Prospekti in navodila se dobijo brezplačno pri upravitelstvu kopalnišča.

Izvrstni molitveniki

so:

Herg. Venec pobožnih molitev in sv. pesmi	K 3.50
Rozman, Dekliške bukvice	3.—
Venec svetih pesmi	2.—
Prijatelj otroški	—40
Sv. Opravilo	1.35

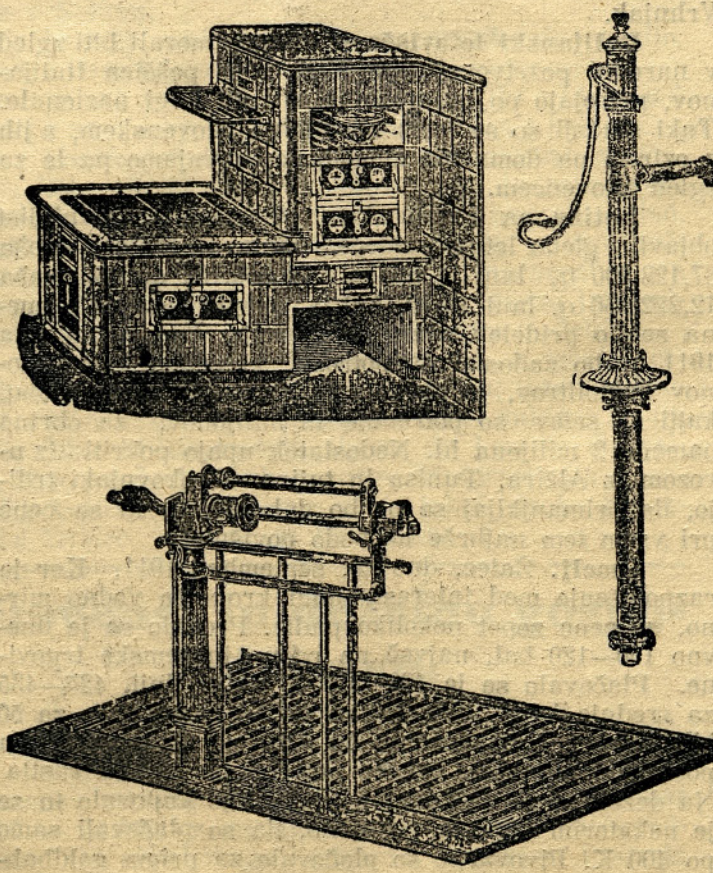
Vsi ti molitveniki se dobijo tudi v zlati obrezi in stanejo potem okoli 50 vinarjev več. Poština znaša 20—30 vin. za 1 knjigo.

Trgovina tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Prva južno-štajerska kamnoseška družba v Celju.

Žaga, brusi in struže s strojnim obratom. :: Zavod za graviranje črk. :: Izvršuje nagrobne spomenike in vsa monumentalna in stavbena dela iz tu- in inozemskega materiala. :: Plošče za pohištvo iz raznobarnega marmorja. :: Velika zaloga izgotovljenih nagrobnih spomenikov. :: Najnižje cene. :: Kulantni plačilni pogoji. :: Naročila se izvršujejo točno. :: Ceniki in stroškovni proračuni brezplačno.

Brzjavke: **Kamnoseška družba :: Celje.**

Stavbeni in umetni ključavničar, oblast. kencesionirani vodovodni instalater

Ivan Rebek, Celje

Poljska ulica št. 14.

Se priporoča zadrugam, občinam, korporacijam in zasebnikom za cenjena naročila, namreč za navadne kakor tudi umetno izdelane železne ograje, kakor tudi vrata, bodisi za vrte, dvorišča, cerkve, grobove itd., štedilna ognjišča vseh sistemov za zasebnike, gostilne ali zavode. Prevzamem napeljavo vodovodov iz studencev, vodnjakov s hidraličnimi vidri. Izdelujem vsake vrste tehtnice, tudi premostne (Brückwagen), prevzamem iste kakor tudi uteže v povzelo. Napeljujem strelovode ter prevzamem sploh vsa v mojo stroko spadajoča dela in izvršujem ista točno in solidno, vse po zmernih cenah.